

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/203/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615204532
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3615204532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Košice, Hlavná 104, IČO 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7 proti žalovanému H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Y. S. XXXX/XX, o zaplatenie 484,67 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 3C/296/2015-25 zo dňa 14.01.2016 a o čiastočnom späťvzátí žaloby žalobcu, taktó

rozhodol:

Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 135 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 50 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 50 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 50 eur od 20.8.2014 do zaplatenia, rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 3C/296/2015-25 zo dňa 14.01.2016 v napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 315,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo 350,- eur sumy od 25.02.2014 do 19.08.2014, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 315,- eur od 20.08.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku ohľadne zaplatenia 135 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 50 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 50 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 50 eur od 20.8.2014 do zaplatenia z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

Odvolací súd vo zvyšnej napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 180,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 350,- eur od 25.02.2014 do 17.07.2014, zo sumy 330,- eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 280 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 230 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 180 eur od 20.8.2014 do zaplatenia p o t v r d z u j e .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. žalobcovi 315,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo 350,- eur od 25.02.2014 do 19.08.2014, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 315,- eur od 20.08.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na odôvodnenie svojho rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 484,67 eur, úroku z omeškania 5,25% ročne od 25.02.2014 do 19.08.2014 zo sumy 519,67 eur, od 20.08.2014 do zaplatenia zo sumy 484,67 eur. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo 24.01.2014 k uzavretiu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Žalobca poskytol žalovanému úver 350,- eur. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť celkove 454,67 eur, ktorú sumu tvorí súčet poskytnutého úveru vo výške 350 eur a individuálne dohodnuté odplaty za

poskytnutie úveru vo výške 104,67 eur. Žalovaný žalobcovi nevrátil dlžnú sumu v lehote splatnosti. V zmysle čl. IV. bod 4 Rámcovej zmluvy s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil tiež úhradu zákonného úroku z omeškania. V zmysle čl. IV. bod. 5 Rámcovej zmluvy si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65 eur, pričom žalovaný bol pred uzatvorením Rámcovej zmluvy a Zmluvy oboznámený s poplatkami súvisiacimi s porušením povinnosti splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok žalobcu predstavoval sumu 519,67 eur s príslušenstvom /súčet istiny, dohodnutej odplaty a celkových nákladov/. Žalovaný uhradil dňa 19.08.2014 sumu 35 eur. Tieto skutočnosti súd posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k), ods. 5, 11, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa na túto zmluvu vzťahuje § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluva neobsahuje zákonom vyžadovaný údaj o úrokovej sadzbe úveru, preto sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému žalobca poskytol úver vo výške 350 eur, z ktorého úveru žalovaný doposiaľ splatil 35 eur. Je teda povinný zaplatiť žalobcovi nesplatený zostatok úveru vo výške 315 eur /350 eur - 35 eur/ a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo 350,- eur sumy od 25.02.2014 do 19.08.2014, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 315,- eur od 20.08.2014 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, čo sa premietlo i do úroku z omeškania 5,25 % ročne od 25.02.2014 do 19.08.2014, ktorý bol počítaný za uvedené obdobie z poskytnutého úveru 350 eur a od 20.08.2014 do zaplatenia, teda po uhradení 35 eur, bol úrok z omeškania počítaný zo sumy 315 eur nesplatennej istiny. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na ich čiastočný úspech vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku do výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi 315,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo 350,- eur od 25.02.2014 do 19.08.2014, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 315,- eur od 20.08.2014 do zaplatenia podal včas odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že žalobca uplatnený nárok odvodzuje od zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 266/2005 Z.z. a Občianskeho zákonníka. Táto zmluva, ako bolo predložená žalobcom spolu so žalobou, je podpísaná nečitateľným podpisom za žalobcu, bez pečiatky a zmluva nie je podpísaná ani žalovaným a nie je zrejmé, či sa s ňou žalovaný vôbec oboznámil a či mu bola doručená. Podľa žalovaného tu tak absentuje obojstranne uzatvorená písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže písomná forma zmluvy je podľa zákona obligatórna, nedodržanie tejto formy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru čerpaného žalovaným. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca v žalobe neuviedol štyri splátky úveru, ktoré žalovaný zaplatil a to 20 eur dňa 17.7.2014, 50 eur dňa 18.7.2014, 50 eur dňa 24.7.2014 a 50 eur dňa 19.8.2014. O týchto platbách žalovaný predložil bankové potvrdenia o hotovostných vkladoch. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý prvoinštančný rozsudok tak, že žalobu žalobcu zamietne, alebo tento zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že strany dňa 24.1.2014 uzatvorili prostredníctvom diaľkovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň aj Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému úver 350 eur. Zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a to prostredníctvom internetovej stránky žalobcu, kde si žalovaný sám nastavil výšku úveru, hneď na číselníku videl výšku odplaty a celkovú sumu, ktorú má v ním určenej lehote vrátiť. Výška odplaty sa odvíjala od výšky poskytnutej sumy a lehoty vrátenia. Všetky tieto podmienky si teda žalovaný určil sám, a teda boli individuálne dojednané. Úver poskytnutý žalovanému sa stal splatným 24.2.2014. Sumu 454,67 eur, ktorú mal žalovaný žalobcovi zaplatiť tvorí suma úveru 350 eur a suma odplaty za poskytnutie úveru 104,67 eur. Keďže žalovaný zaplatil sumy uvádzané v odvolaní, 20 eur dňa 17.7.2014, 50 eur dňa 18.7.2014, 50 eur dňa 24.7.2014 a 50 eur dňa 19.8.2014, zobral žalobca v tejto časti svoju žalobu späť.

4. Žalovaný na výzvu odvolacieho súdu, aby sa vyjadril, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nereagoval.

5. Skôr ako odvolací súd pristúpil k meritórnemu prejednaniu odvolania žalovaného musel sa vysporiadať s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom.

6. Žalobca po podaní odvolania žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie vzal čiastočne svoju žalobu späť ohľadne splátok úveru, ktoré mu žalovaný zaplatil v celkovej výške 170 eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania. Pri posúdení čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu vychádzal odvolací súd podľa čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 CSP z obsahu písomného podania žalobcu, ktorým došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby a s prihliadnutím na skutočnosť, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí časti žaloby žalobcu o zaplatenie 169,67 eur /104,67 eur odplaty za poskytnutie úveru a 65 eur náhrady skutočne vynaložených nákladov na vymáhanie pohľadávky/ s príslušným úrokom z omeškania nebol odvolaním strán sporu napadnutý a je právoplatný, a teda nebolo už dobre možné prihliadať na to, že žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby ďalej požaduje zaplatiť od žalovaného 284,67 eur s príslušným úrokom z omeškania /tu žalobca zjavne nezohľadnil právoplatné zamietnutie svojej žaloby v časti o zaplatenie odplaty a skutočných nákladov, pretože ďalej požaduje zaplatenie 454,67 eur ako istinu úveru s odplatou po odrátaní zaplatených splátok 170 eur, t.j. $454,67 - 170 = 284,67$ eur/. Rovnako odvolací súd prihliadol aj na skutočnosť, že ohľadne splátky úveru v sume 50 eur zo dňa 19.8.2014, v ktorej časti tiež žalobca vzal svoju žalobu späť, žalobca už v samotnej žalobe uvádzal túto splátku, ale len v sume 35 eur s tým, že táto je odpočítaná od uplatňovanej pohľadávky. V časti tejto splátky preto musel odvolací súd prihliadnuť na túto skutočnosť, čo znamená, že ohľadne nej vzal žalobca svoju žalobu späť len v sume 15 eur, ktorá ním nebola ešte zohľadnená pri podaní žaloby.

7. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, skôr ako tento celkom nadobudol právoplatnosť, vzal žalobca svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 135 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 50 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 50 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 50 eur od 20.8.2014 do zaplatenia.

8. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

9. Podľa § 370 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Keďže v predmetnom spore vzal žalobca svoju žalobu čiastočne späť skôr ako rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o priznanom peňažnom plnení nadobudol právoplatnosť, odvolací súd podľa citovaných ustanovení § 370 ods. 1 a 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 135 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 50 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 50 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 50 eur od 20.8.2014 do zaplatenia, rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 3C/296/2015-25 zo dňa 14.01.2016 v napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 315,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo 350,- eur sumy od 25.02.2014 do 19.08.2014, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 315,- eur od 20.08.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku ohľadne zaplatenia 135 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 50 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 50 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 50 eur od 20.8.2014 do zaplatenia zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

11. V ďalšom Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu a naň nadväzujúceho procesného postupu odvolacieho súdu - pozri vyššie/ vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 180,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 350,- eur od 25.02.2014 do 17.07.2014, zo sumy 330,- eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 280 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 230 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 180 eur od 20.8.2014 do zaplatenia podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

12. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie iba vo výroku o priznanom peňažnom plnení, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia /po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu a naň nadväzujúceho procesného postupu odvolacieho súdu - pozri vyššie/ a rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti, vo výroku, ktorým bola žaloba žalobcu vo zvyšku zamietnutá, sa stal právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je nedotknutý /§ 367 ods. 3 CSP/.

13. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

14. Podstatou odvolania žalovaného je skutočnosť, že spotrebiteľský úver, ktorý mu bol poskytnutý zo strany žalobcu je bezúročný a bez poplatkov, keď tu absentuje riadna písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere, čoho zákonným dôsledkom je podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o peňažnom plnení /po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu a naň nadväzujúceho procesného postupu odvolacieho súdu - pozri vyššie/ je založený na závere súdu prvej inštancie, že spotrebiteľský úver, ktorý žalobca poskytol žalovanému je bezúročný a bezpoplatkový, keď zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov - údaj o úrokovej sadzbe úveru. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie aj žalobcovi priznal len sumu istiny poskytnutého úveru po odrátaní žalobcom tvrdenej splátky úveru a v zostávajúcej časti, v ktorej si žalobca uplatňoval zaplatenie dojednanej odplaty za úver a nákladov, ktoré vynaložil na vymáhanie pohľadávky, žalobu žalobcu zamietol.

16. Je teda zrejmé, že peňažné plnenie, ktoré súd prvej inštancie priznal žalobcovi neobsahuje žiadne úroky, či poplatky spotrebiteľského úveru. Odvolacia námietka žalovaného, že spotrebiteľský úver, ktorý mu žalobca poskytol je bezúročný a bezpoplatkový, je tak celkom nedôvodná, keď súd prvej inštancie v napadnutom výroku o priznanom peňažnom plnení vychádzal práve zo záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému. Samotný dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý žalovaný vidí inak ako súd prvej inštancie, je celkom bez významu.

17. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 180,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 350,- eur od 25.02.2014 do 17.07.2014, zo sumy 330,- eur od 18.07.2014 do 18.07.2014, zo sumy 280 eur od 19.07.2014 do 24.07.2014, zo sumy 230 eur od 25.07.2014 do 19.08.2014 a zo sumy 180 eur od 20.8.2014 do zaplatenia ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. V odvolacom konaní mala každá zo strán úspech len čiastočný, keď odvolací súd na odvolanie žalovaného síce rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil /priznaná istina úveru 180 eur/, na druhej strane ale odvolací súd musel pre čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne zrušiť /istina úveru 135 eur/ a konanie zastaviť. Odvolací súd preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).